

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou věci

žalobce: **S. A. S.**
zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje**
Odbor cizinecké policie
sídlem Opočánek 57, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne X, č.j. X, o prodloužené zajištění

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi se odměna nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí a podstata věci

1. Shora označeným rozhodnutím ze dne X žalovaný rozhodl o prodloužení zajištění žalobce podle § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) za účelem jeho předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“). Doba zajištění žalobce byla prodloužena o 32 dní. Žalobce má být v této době předán dle uvedeného nařízení do Rumunska, neboť zde již dříve požádal o azyl.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce se ve včasné blanketní a později doplněné žalobě vymezil proti napadenému rozhodnutí ve více žalobních okruzích, které lze výstižně popsat následovně. Poukázal, že nejprve bylo rozhodnuto o „prvním“ zajištění a následně bylo v napadeném rozhodnutí rozhodnuto o prodloužení zajištění žalobce o 32 dnů
3. Napadené rozhodnutí o prodloužení zajištění je nezákonné z důvodu nedostatečně zjištěného věku žalobce. Nebylo řádně zjištěno, zda má být s žalobcem nakládáno jako s nezletilým či nikoli. Žalovaný se v rozhodnutí toto otázkou nezabýval, i přes to, že žalobce nadále tvrdí, že je nezletilý. Žalovaný se měl pokusit co nejpřesněji určit věk žalobce. Žalovaný využil metodu GP, což dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) není správné, neboť uvedená metoda je vhodná při větším rozdílu zjišťovaného věku a věku zletilosti. K otázce věku nebyl zajištěn dostatek podkladů, měla být využita metoda TW3. V souvislosti s otázkou stanovení věku namítá, že neměl být jako soba bez doprovodu umístěn v zařízení Vyšní Lhoty, které není pro jeho případ vhodné [námitka ad (i)].
4. Žalobce má za to, že nemůže být naplněn účel zajištění, neboť jeho předání do Rumunska nebude realizovatelné a není ani přiměřená pravděpodobnost, že transfer bude možno realizovat [námitka ad (ii)].
5. Dále uvedl, že rumunské azylové řízení trpí nedostatky, žadatelům o ochranu nejsou zajištěny lidsky důstojné podmínky. Nebyl poučen o podmínkách udělení mezinárodní ochrany v Rumunsku. Právo na právní pomoc je v Rumunsku omezené. Materiální podmínky žadatelů o azyl jsou v Rumunsku nevyhovující, žalobce žádost o azyl podepsal z donucení, nechtěl se vrátit do Afganistánu. Integrace azylantů v Rumunsku má výrazné nedostatky. Žalovaný se zcela opomenul zabývat tím, v jakém (širším) rozsahu je Rumunsko postiženo pandemií nemoci Covid-19. Má proto za to, že není dán účel zajištění spatřovaný v jeho předání do Rumunska [námitka ad (iii)].

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Poznamenal, že prvně vydané rozhodnutí o zajištění žalobce nebylo napadeno, nebyla namítána ani otázka stanovení věku. Předmětem přezkumu je rozhodnutí o prodloužení zajištění o 32 dnů. Napadené rozhodnutí proto

navazuje na původní zjištění učiněná a popsaná v předchozím rozhodnutí. Žalobce se v režimu zajištění již od 8. 4. 2021 nenachází, neboť byl transferován do Rumunska. K námitce stanovení věku uvedl, že tvrzení žalobce není přesné, bylo provedeno srovnání metod GP a TW3, rovněž byla provedena prohlídka těla. Postup stanovení věku byl odpovídající potřebám. K námitce realizovatelnosti transferu, tedy účelu zajištění, a též situaci v Rumunsku, včetně tamější azylové problematiky, odkázal na odůvodnění prvního rozhodnutí o zajištění. Odkázal přitom na skutečnost, že transfer byl realizován, což oslabuje uvedené námitky žalobce. V napadeném rozhodnutí se vypořádal s tím, zda důvody pro zajištění trvají.

IV. Přezkum soudem

7. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání.
8. Podle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
9. Podle § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců *je policie povinna po celou dobu zajištění cizince zkoumat, zda důvody zajištění trvají.*
10. Zcela na úvod soud připomíná zásadní okolnost podané žaloby, resp. napadeného rozhodnutí. Tedy to, že se jedná o rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o prodloužení zajištění, konkrétně dle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že prvotní rozhodnutí žalovaného o zajištění žalobce za totožným účelem předání do Rumunska je datováno dnem X, pod č.j. X. Krajský soud ani po ověření ve své vlastní databázi nemá informace o tom, že by toto prvotní rozhodnutí o zajištění bylo napadeno žalobou, ostatně žalobce toto nezmiňuje a žalovaný vylučuje. Podstata nyní napadeného rozhodnutí o prodloužení zajištění tak již sama o sobě předurčuje možný rozsah jeho věcného přezkumu soudem. Jinými slovy, žalobce je proto v rozsahu svých potenciálně úspěšných (přípustných) námitkách limitován. Tedy není na místě, aby vznášel (úspěšně) námitky, které by jinak příslušely do řízení proti rozhodnutí o jeho prvotním zajištění. Soud nemůže přezkoumávat námitky vztahující se ke skutečnostem, které žalovaný nebyl nucen pojmát do svého rozhodnutí. Nelze tak zpětně, skrze nyní podanou žalobu, přezkoumávat jiné a dříve žalobou nenapadené rozhodnutí. Je na místě toliko zkoumat, zda důvody pro zajištění trvají, což je pak logicky navázáno na vyhodnocení případných nastalých změn – ať již změn faktických nebo toliko spočívajících v samotném plynutí času.
11. Soud toliko obecně předesílá, že zajištění cizince je institut výjimečný, přípustný jen za přísně vymezených podmínek definovaných nejen zákonem o pobytu cizinců, ale především ústavním pořádkem České republiky. Toho si je žalovaný, dle obsahu svého rozhodnutí, vědom. I v případě zajištění za účelem předání cizince platí závěr vyplývající z

rozsudku NSS ze dne 28. 3. 2012, č.j. 3 As 30/2011-57, že správní orgán je při rozhodování o zajištění cizince povinen zvážit, zda v projednávané věci nepostačuje uložení jiného, mírnějšího opatření podle zákona o pobytu cizinců (dostupné v informačním systému ASPI či na <http://www.nssoud.cz> – takto dostupná jsou i případná další citovaná rozhodnutí kasačního soudu).

12. Ze správního spisu dále plyne, že důvody zajištění žalobce, otázku zkoumání věku, tedy jeho uváděné nezletilosti, realizovatelnost transferu i kvalitu rumunského azylového včetně situace pandemie Covid-19 systémem žalovaný hodnotil v prvotním rozhodnutí o zajištění ze dne 11. 2. 2021 na celkem devíti stranách. Po vydání tohoto rozhodnutí žalovaný činil další úkony v předmětné věci. Jelikož měl povědomost o tom, že žalobce požádal o azyl v Rumunsku, obrátil se dne 16. 2. 2021 skrze ministerstvo vnitra na rumunskou stranu s postupem dle čl. 28 nařízení Dublin III s žádostí o převzetí či přijetí žalobce. Tímto byl fakticky odůvodněn podstatný smysl zajištění žalobce. Dle sdělení ministerstva vnitra zaslalo Rumunsko dne 1. 3. 2021 souhlas s přijetím žalobce zpět.
13. Podle čl. 28 odst. 3 alinea 3 nařízení Dublin III *pokud je osoba zajištěna podle tohoto článku, přemístění této osoby z dožadujícího členského státu do příslušného členského státu se provede, jakmile je to z praktického hlediska možné, a nejpozději do šesti týdnů od implicitního nebo explicitního vyhovění žádosti o převzetí či přijetí dotčené osoby zpět ze strany jiného členského státu nebo od okamžiku, kdy skončí odkladný účinek odvolání nebo žádosti o přezkum podle čl. 27 odst. 3.*
14. Žalobce byl dle obsahu správního spisu zajištěn policií dne 10. 2. 2021 v 00:45 hodin. Po vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění celková doba jeho zajištění činí 30 dní plus 32 dní, tedy 62 dní. Doba zajištění se počítá od okamžiku omezení osobní svobody (viz § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Nařízení Dublin III v daném ohledu nestanoví jinak. Tedy, prvním dnem zajištění žalobce je den 10. 2. 2021 a počítáno čistě chronologicky šedesátým druhým dnem je 12. 4. 2021. Soud připomíná, že dne 8. 4. 2021 byl žalobce předán do Rumunska.
15. K samotným námitkám ad (i) až ad (iii) pod body 3 až 5 shora je třeba předeslat níže uvedené, neboť tyto námitky jsou především spjaté s podmínkami zajištění jako takového, nikoli přímo s dobou (prodlouženého) zajištění. Provázaností mezi rozhodnutím o zajištění a rozhodnutím o prodloužení zajištění se již ve své judikatuře zabýval Nejvyšší správní soud. Krajský soud v uvedeném odkazuje především na rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2019, č.j. 2 Azs 330/2018-30, body 19 až 22 odůvodnění, ve kterém NSS odkazoval na svoji další předešlou judikaturu.
16. NSS především v označených rozhodnutích konstatoval, že v rozhodnutí o prodloužení zajištění není třeba detailně opakovat veškeré okolnosti a postačí stručné shrnutí, neboť cizinec je s obsahem spisového materiálu detailně seznámen. To platí za situace, kdy nedojde ke změně skutkových okolností případu (rozsudek ze dne 31. 7. 2013, č.j. 1 As 90/2011-124). Obdobně je toto uvedeno v rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2017, č.j. 1 Azs 94/2017-26.
17. Dále NSS uvedl, že *[r]ozhodnutí o prodloužení zajištění, ve kterém žalovaný rozhoduje o dalším trvání zajištění, není pouze rozhodnutím, které „upravuje dobu zajištění“, jak uvádí krajské soudy. I v případě rozhodnutí o prodloužení zajištění je žalovaný povinen vypořádat se s otázkou, zda podmínky zajištění cizince dle § 124 zákona o pobytu cizinců trvají. Ačkoliv není*

v souladu s výše citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 90/2011-124 nezbytně nutné „okolnosti týkající se vydání rozhodnutí o zajištění při rozhodování o prodloužení délky zajištění detailně znovu popisovat“, jelikož „[c]izinec je s předchozím rozhodnutím o zajištění i s obsahem spisového materiálu detailně seznámen“, a tudíž „postačí stručné shrnutí dosavadního průběhu řízení a uvedení důvodů, pro které byl cizinec původně zajištěn“, je nutné se zabývat posouzením, zda nedošlo ke změně skutkových okolností, které by byly relevantní pro posouzení trvání důvodů zajištění, uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců či pro možnost realizovat správní vyhoštění. Ostatně povinnost „zkoumat, zda důvody zajištění trvají“, má žalovaný podle § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců „po celou dobu zajištění cizince“, nikoliv pouze v okamžiku, kdy se o zajištění rozhoduje. Podle § 127 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců „musí být zajištění bez zbytečného odkladu ukončeno po zániku důvodů pro zajištění“. Trváním důvodů zajištění by se proto měl žalovaný zabývat i při rozhodování o prodloužení zajištění. Krajský soud k tomu doplňuje, že shora uvedené úvahy jsou přenositelné i na zajištění, resp. jeho prodloužení upravené v § 129 zákona o pobytu cizinců.

18. NSS konečně ve zmíněném rozsudku č.j. 2 Azs 330/21018-30, bod 22 uvedl, že [l]ze tak uzavřít, že rozhodnutí o prodloužení zajištění je v určitém ohledu rozhodnutím obsahově navazujícím na rozhodnutí o zajištění. Nejvyšší správní soud dodává, že rozhodnutí o zajištění nelze v žádném případě označit za rozhodnutí podkladové pro rozhodnutí o prodloužení zajištění. Tento závěr NSS učinil ve vcelku specifické situaci, kdy bylo soudem rozhodováno o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení zajištění cizince za situace, kdy rozhodnutí o prvotním zajištění bylo z formálních důvodů zrušeno.
19. Jak soud shora uvedl, dle § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců je policie povinna po celou dobu zajištění zkoumat, zda důvody zajištění trvají. Toto ustanovení však v souladu se shora uvedenou judikaturou nemůže být vyloženo tak, že policie v každém rozhodnutí o prodloužení zajištění bude nucena opakovat důvody, jež vedly k zajištění cizince. Policie tedy byla povinna zkoumat, zda podmínky pro zajištění cizince dle § 129 zákona o pobytu cizinců trvají. Této povinnosti policie pak logicky odpovídá i rozsah odůvodnění jejího rozhodnutí.
20. Z napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalovaný se otázkou tehdy (míněno v době vydání rozhodnutí) aktuální situace v Rumunsku v souvislosti s pandemií Covid-19 v napadeném rozhodnutí zabýval na straně 3 napadeného rozhodnutí. Soud takové vypořádání považuje za dostačující a odkazuje na ně. Na straně 3 a 4 napadeného rozhodnutí jsou rovněž obsaženy další správné a dostatečné úvahy ke splnění podmínek prodloužení zajištění žalobce.
21. V nyní souzené věci byl žalobce zajištěn za účelem jeho předání do Rumunska. Po rozhodnutí o jeho zajištění ze dne 11. 2. 2021 byl žalovaný dne 1. 3. 2021 informován, že Rumunsko souhlasí s přijetím žalobce ve smyslu čl. 28 odst. 3 nařízení Dublin III. Tato skutečnost dle soudu představuje naplnění zásadní podmínky pro trvání zajištění, přičemž ke dni 8. 4. 2021 došlo k realizaci transferu. Jiné konkrétní podmínky pro zajištění žalobce se od doby jeho zajištění do doby rozhodování o jeho prodloužení nezměnily, nic takového ze správního spisu neplyne. Jakoukoli změnu podmínek pro trvání zajištění žalobce netvrdí a soud ji ani nedohledal v jeho žalobních tvrzeních. Žalobce skutečně nic v tomto směru neuvádí a žalobní body fakticky formuluje tak, jako by se jednalo o napadení rozhodnutí o prvotním zajištění.

22. Žalobcem v žalobě uvedené námitky nerealizovatelnosti transferu z důvodů pandemie Covid-19 či nedostatků rumunského azylového systému, námitka zkoumání jeho věku či jeho postavení žadatele nejsou námitkami, které by soud mohl zkoumat účinně v řízení, které se týká prodloužení zajištění. Uvedené námitky totiž nenasvědčují o jakékoli změně podmínek pro zajištění v jeho průběhu a z jejich podstaty bylo na místě je zkoumat již při prvotním rozhodnutí o zajištění. Pandemie Covid-19 i stav rumunského azylového systému byly v příslušné době záležitostmi s relativně ustáleným stavem, který se nemění v zásadních rysech v rozmezí jednoho měsíce. Žalobce směřuje v některých svých tvrzeních na aktuální stav v Rumunsku či v rumunských zařízeních, nikterak se však dále nepodává, že jde o změnu z průběhu doby trvání jeho zajištění. Tvrzení o zkoumání věku žalobce či jeho postavení jako žadatele dle soudu taktéž nemají cokoli společného se změnou podmínek pro trvání zajištění. Ze správního spisu neplyne, že by žalobce jiné důvody po celou dobu řízení, po rozhodnutí o prvotním zajištění uplatňoval. Není tak na místě v soudním řízení ve věci prodloužení zajištění zkoumat podmínky a důvody, jež vedly k prvotnímu zajištění a byly v předchozím rozhodnutí policie pojednány, přičemž zůstaly tehdy žalobou nenapadeny. Přezkumem žalobcem uplatněných námitek ve věci naplnění důvodů pro zajištění v tomto soudním řízení by soud fakticky nahradil přezkum, který nebyl realizován ve věci rozhodnutí o zajištění, což není na místě. Žalobce by tak fakticky obešel jednotlivé fáze realizace zajištění a tomu odpovídající řízení vymezené zákonem o pobytu cizinců.
23. Soud tak činí závěr, že v průběhu doby od počátku zajištění žalobce nedošlo k jakýmkoli skutečnostem, které by mohly přinést závěr v tom, že jeho předání do Rumunska nebude možné realizovat. Tvrzení žalobce o pandemii Covid-19, nerealizovaných transferech, nedostacích azylového systému či o situaci v rumunských zařízeních nepovažuje soud za změny v průběhu doby zajištění. Nadto s ohledem na další nedávnou judikaturu NSS týkající se zajištění cizinců a předání cizinců do Rumunska soud nemá tyto námitky za důvodné. Je již nad rámec nutného odůvodnění se vypořádáním takových námitek zabývat. Soud by tak vypořádával námitky proti závěrům a odůvodnění, které žalovaný do svého rozhodnutí o prodloužení zajištění nepojal, neboť to nebylo třeba. Částečně k uvedenému viz též rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 4. 2018, č.j. 4 Azs 73/2017-29, body 26 až 27.
24. Nadto, námitkami systémové nedostatečnosti rumunského azylového systému se NSS zabýval například v rozsudku ze dne 21. 3. 2018, čj. 2 Azs 33/2018-20, tyto shledal nedůvodnými. Zdejší soud tak činil v rozsudku ze dne 16. 12. 2020, čj. 36 A 12/2020-110, kde rovněž neshledal námitky důvodnými. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla zamítnuta. Námitky tvrzené nerealizovatelnosti transferů do Rumunska byly pojednány též v rozsudku zdejšího soudu ze dne 9. 3. 2021, čj. 36 A 2/2021-13, nebo v rozsudku ze dne 17. 3. 2021, čj. 61 A 2/2021-36. Důvodnost námitky nerealizovatelnosti transferu je rovněž zpochybněna v čase nastalou realitou, neboť žalobce byl skutečně v prodloužené době do Rumunska přepraven a tam přijat. Soud rovněž následně zjistil, že z azylového zařízení v Rumunsku posléze odešel neznámo kam.
25. Ve vztahu k námitce nedostatečně stanoveného věku soud, krom shora uvedeného o faktické opožděnosti námitky (bylo na místě namítat v žalobě proti prvotnímu zajištění), nedává za pravdu žalobci. Ze správního spisu (zpráva FN Motol) se podává, že věk nebyl hodnocen toliko na základě metody GP. Žalovaný otázku určení věku dostatečně rozebral

v prvotním rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 11. 2. 2021 na stranách 2 až 4. Soud s tím souhlasí a uvádí, že není třeba odůvodnění žalovaného opakovat či jinak po novu formulovat. V prvním rozhodnutí žalovaného je rovněž dostatečně reagováno na námitky, jež by se mohly týkat metod zjišťování věku. Soud nepovažuje za nutné příslušné pasáže opakovat s tím, že věk žalobce byl stanoven na úrovni 19 let.

26. Soud tak má za to, že podmínky pro zajištění žalobce dle § 129 zákona o pobytu cizinců byly naplněny a trvaly. Žalobní námitky žalobce nejsou důvodné a z části fakticky pozdě nadnesené. Rozhodnutí žalovaného má soud za přezkoumatelné, o čemž svědčí i to, že žalobce na toto mohl reagovat podanou žalobou. Žaloba proto byla zamítnuta.
27. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti.
28. Ustanovenému zástupci žalobce soud odměnu nyní nepřiznal, neboť zástupce v nyní aktuální fázi řízení před krajským soudem jakýkoli úkon neučinil. Odměna mu byla přiznána za dříve učiněné úkony usnesením zdejšího soudu ze dne 30. 4. 2021, č.j. 36 A 4/2021-31 a rozsudkem NSS ze dne 3. 11. 2021, č.j. 4 Azs 147/2021-27.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 22. února 2022

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce